

تصاویر دیده نشده از امام (ره)

روی آنتن می‌رود

به مناسبت فرارسیدن سالروز رحلت بنیان گذار انقلاب اسلامی و قیام ۱۵ خرداد، ویژه‌برنامه «ایران امروز» ۱۴ و ۱۵ خرداد روی آنتن می‌رود. همزمان با فرارسیدن سالگرد رحلت جانسوز امام خمینی (ره) بنیان گذار انقلاب اسلامی ویژه‌برنامه «ایران امروز» در ۲ قسمت روی آنتن شبکه یک سیما می‌رود.

این برنامه از ساعت ۹ صبح روی آنتن می‌رود و شامل بخش‌های مختلف از جمله نمایش تصاویر و روایت‌های کمتر دیده و شنیده شده از امام خمینی (ره) است. ویژه‌برنامه «ایران امروز» در فواصل مختلف زمانی از صبح تا شب میهمان مخاطبان می‌شود. این برنامه روایت هویت و پیشرفت ایران زمین است که به تهیه‌کنندگی مصطفی مژه‌هی فرد از شنیده تا چهارشنبه در ۲ نوبت، بخش اول ۶:۳۰ تا ۸ صبح و بخش دوم ۱۹:۳۰ تا ۲۰:۳۰ روی آنتن شبکه یک سیما می‌رود.

حمایت از محیط‌بانان

ترویج فرهنگ امام رضایی است

حسام مهر پور، مشاور فرمانده یگان حفاظت سازمان محیط‌زیست گفت: جامعه محیط‌بانی کشور ۱۵۰ شهید و ۳۰۰ جانباز را تقدیم حفاظت از محیط‌زیست کرده که از اهمیت بالایی برخوردار است ولی آنطور که باید و شاید به آن پرداخته نمی‌شود. ما تمام تلاش خود را در رساندن ملی و خبرگزاری‌ها انجام خواهیم داد تا زحمات این عزیزان بازتاب گسترده‌تری داشته باشد.

وی گفت: با تاسیس اتحادیه جهانی رنجرها روز ۳۱ جولای در تقویم جهانی به نام رنجرها یا محیط‌بانان ثبت شده است. در کشور ما محیط‌بانان را سرباز گمنام امام رضا (ع) و ادامه‌دهنده راه ضامن آهو می‌نامند. این مطالبه سازمان محیط‌زیست و محیط‌بانان است تا روز سربازان گمنام امام رضا (ع) در کنار روز میلاد امام هشتم در تقویم رسمی کشور ثبت شود که این کار به ترویج فرهنگ امام رضایی کمک خواهد کرد.

تعطیلی ۳ روزه سالن‌های نمایش

کشور در ایام ارتحال امام (ره)

سالن‌های نمایش به مناسبت ایام ارتحال امام خمینی و سالگرد قیام ۱۵ خرداد به مدت ۳ روز از ۱۳ الی ۱۵ خرداد اجرا نخواهند داشت. مطابق اعلام شورای ارزشیابی و نظارت بر نمایش اداره کل هنرهای نمایشی، تمام تماشخانه‌ها و سالن‌های تئاتر سراسر کشور، در روزهای شنبه (۱۳ خرداد)، یکشنبه (۱۴ خرداد) و دوشنبه (۱۵ خرداد) به مناسبت همزمانی با ایام ارتحال امام خمینی (ره) و سالگرد قیام ۱۵ خرداد اجرا نخواهند داشت.

این تعطیلی شامل همه گونه‌های تئاتر اعم از کمدی و غیرکمدی خواهد بود. اجرای آثار نمایشی از روز سه‌شنبه ۱۶ خرداد دوباره از سر گرفته خواهد شد.

«ورزش و مردم» به آنتن بازگشت

نخستین بار برنامه «ورزش و مردم» اسفند ۱۳۵۸ پخش شد و افراد زیادی در پخش این برنامه نقش داشتند.

نام برنامه «ورزش و مردم» توسط کارگردان اصلی آن وارطان آنتانسیان انتخاب شد و در ابتدای تولید تا سال ۱۳۶۳، اجرای آن را مجید وارث بر عهده داشت و از سال ۱۳۶۳ به بعد بهرام شفیع برای اجرا برگزیده شد که البته اجرای بهرام شفیع تا زمان درگذشتش ادامه یافت.

بعد از درگذشت مرحوم بهرام شفیع، برنامه به پیمان یوسفی سپرده شد و با تصمیم‌گیری شبکه یک، زمان پخش این برنامه ورزشی قدیمی از یکشنبه شب‌ها به صبح‌های جمعه ساعت ۱۲ انتقال یافت. حالا پیمان یوسفی در گفت‌وگویی با خبرنگار تسنیم تأکید کرده سری جدید «ورزش و مردم» از جمعه این هفته با تغییر رویکرد و بعد همگانی بیشتر به آنتن بازخواهد گشت. در واقع مردم بیشتر خودشان را در این برنامه خواهند دید، همان هدفی که همیشه این برنامه در طول این سال‌ها داشته است.

وی با اشاره به اینکه یک روز دیگر به باسک اصلی برنامه «ورزش و مردم» اضافه شده است، گفت: جمعه‌ها این برنامه روی آنتن شبکه یک سیما می‌رفت و از این هفته هم ساعت ۱۲ تا ۱۳:۳۰ روی آنتن خواهد بود اما سه‌شنبه‌ها هم روز دیگری است که به این برنامه اضافه خواهد شد. بر این اساس سه‌شنبه‌ها ۳۰ دقیقه برنامه قبل از خبر ۱۹:۳۰ خواهیم داشت.

یوسفی درباره مطالبه‌گری در بحث مشکلات موجود در ورزش کشور هم افزود: این مطالبه‌گری را حفظ کرده‌ایم اما همه چیز در چارچوب و توجه به اخلاق حرفه‌ای رسانه‌ای است. درباره چالش‌های فوتبالی هم سعی می‌کنیم در «منتهای فوتبال» برنامه، این مرجعیت و مطالبه‌گری را داشته باشیم. «ورزش و مردم» همیشه متفاوت تر و راهبردی‌تر پیش رفته و همین اصالت و درون‌مایه اصلی‌اش را حفظ خواهد کرد.

پیامبر اعظم (ص)

به کودکان محبت کنید و به آنها رحم کنید و هروقت به آنها وعده دادید به آن وفا کنید، چون آنها شما را روزی رسان خود می‌دانند.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد آخوندی
مدیرعامل: رضا شکیبایی
سرمدیر: سعید عابدینی نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۲ | تلفن: ۶۶۴۱۳۷۲۸ | فکس: ۶۶۴۱۳۷۲۹
پيام‌ساز: @vatanemroz | پست الکترونیکی: info@vatanemroz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا | توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰

مجموعه تلویزیونی «گیل‌دخت» پنجشنبه‌ها و جمعه‌ها میهمان مخاطبان رسانه ملی است

درام تاریخی متفاوت

لعاب هم مورد توجه مخاطب قرار گرفته است. وقتی آن مقطع زمانی را می‌خوانیم، زبان پیشرو زیادی داشته‌ایم. من هم اینجا انتخاب دیگری نداشتم و باید سمت چنین زن پیشرویی می‌رفتم. محمدرضا شفیعی، تهیه‌کننده مجموعه هم تصریح کرد: جریان رسانه‌ای کشور برخور نگاهشان به کار هنری نیست. پربیننده‌ترین سریال‌های نمایش خانگی می‌تواند ۴ تا ۵ میلیون مخاطب داشته باشد اما آماری که سازمان به ما می‌دهد به این معناست که همین سریال حدود ۳۵ تا ۴۰ میلیون بیننده داشته است. در حال حاضر ما در جنگ به تمام معنای رسانه‌ای هستیم. جنگ رسانه‌ای بخش زیادی مربوط به کانون خانواده است. تعارف نداریم؛ سریال‌هایی که بخشی را در داخل و بخشی را در خارج می‌سازند، برخی اصول انسانی و ایرانی ما را زیر سوال می‌برد. ما موظفیم سریالی بسازیم که هم جذاب باشد و هم بر اساس خاستگاه اعتقادی و دینی ما باشد.

مجبور به انجام سخت‌ترین کارها و قرار گرفتن در دل‌هره‌آورترین موقعیت‌هاست. سریال «گیلدخت» که با اقتباسی از یک دوره تاریخی ساخته شده، نشان می‌دهد زیاده‌خواهی و قانع‌نبودن در زندگی، چه اترات زینباری می‌تواند داشته باشد. نشست خبری سریال «گیلدخت» به کارگردانی مجید اسماعیلی و تهیه‌کنندگی محمدرضا شفیعی روز دوشنبه هشتم خرداد ماه در اداره کل روابط عمومی صداوسیما برگزار شد. مجید آسودگان، نویسنده سریال در این نشست بیان کرد: این را می‌شنیدم که مردم می‌گفتند ما مدت‌ها بود تلویزیون نمی‌دیدیم و این کار را دیدند. قسمت اولش البته ضعف است و امیدوارم سریال‌های فاخر و جذابی ساخته شود که مردم آنها را ببینند. مهر ۹۲ طرح داستانی نوشته شد. هدف ما هم قصه‌گویی بود. تیم پژوهش قدری داشتیم. از نکات دیگر این بود که خواستیم درام الیزابتی داشته باشیم و فکر کنم این بخش یعنی رنگ و

کشور است که در کنار افسانه‌ها، موسیقی‌ها، کتیبه‌ها، پوشش، آداب و رسومات و مذهب نشانه‌هایی از تاریخ آن سرزمین دارد. مجموعه تلویزیونی «گیلدخت» که پنجشنبه‌ها و جمعه‌ها از شبکه یک سیما و آی‌فیلم پخش می‌شود، با داستان دلدادگی گلنار به میرشکار پدرش، اسماعیل، شروع می‌شود و با حمله آصف میرزا به عمارت خان ادامه می‌یابد. گلنار که دختر نازپرورده و پرافاده‌ای است و سخت‌ترین کار زندگی‌اش بلندکردن قاشق نقره بوده، به خواست تقدیر، چنان متواضع و خاکی می‌شود که برای ادامه حیات و نجات جان خانواده و مردم،

گروه فرهنگ و هنر: ساخت آثار با درونمایه تاریخ معاصر همیشه برای مخاطب قاب جادویی جذاب بوده است. حالا این روزها «گیلدخت» به عنوان یک درام تاریخی روی آنتن شبکه یک سیما میهمان مخاطبان است. مخاطبان در این سریال با یک زندگی روستایی و سنتی مواجه هستند. از سویی طبق آمارهای موجود از ابتدای پخش «گیلدخت» قسمت‌های مختلف این مجموعه حدود ۶ میلیون بار توسط مخاطبان تلویزیون مشاهده شده است. این سریال با عبور از ۵ و نیم میلیون بازدید پر مخاطب‌ترین مجموعه تلویزیون در ماه‌های گذشته به شمار می‌رود. نخستین قسمت این سریال ۳۱۷ هزار بار دیده شد. از سویی بازنمایی طبیعت گیلان یکی از شاخص‌های اصلی سریال «گیلدخت» است. گیلان به طور کلی و شهر رشت به شکل خاص، معروف است به شهر فرهنگ، فرهنگ با همه اختصاصات آن. این شهر قدیمی که نامش در کتاب حدودالعالم تألیف ۳۲۷ ق آمده و در کتاب‌های دیگر به صورت رشتد و رلصد هم ضبط شده، از دوره صفوی در عهد شاه عباس یکی از مهم‌ترین شهرهای تجاری ایران و محل رفت و آمد تجار ایرانی و خارجی بود، از این رو رشت را دروازه ایران به اروپا می‌دانند.

سریال «گیلدخت» سال‌های پایانی حکومت قاجار را روایت می‌کند. در این دوران رشت پیش از دیگر شهرها مشمول برنامه‌های توسعه‌مدار و نوین‌سازی شده بود. در شهر رشت توجه به بهداشت شخصی، آراستگی ظاهر، حسن معاشرت، میهمان‌دوستی، پاکیزگی شهر، تأسیس پیشخانه و سرای سالمندان و بیمارستان‌های مردمی، اهمیت دادن به تحصیل، مطالعه کتاب و روزنامه، تماشای تئاتر و... همه از ویژگی‌هایی بوده که توجه مسافران و مأموران دولتی را جلب می‌کرده و در سفرنامه‌ها و کتاب‌های خاطرات خود از آن سخن گفته‌اند. همچنین سریال «گیلدخت» با نگاهی ظریف به موضوع فرهنگ غذایی شمال کشور، تصویری متفاوت از این مساله را به رخ مخاطب کشیده است، به زعم محققان، آداب و فرهنگ غذایی یک منطقه بسیار پیچیده‌تر از آن چیزی است که در یک بشقاب خلاصه شود. فرهنگ غذایی جزئی از میراث فرهنگی هر

در دورهمی تهیه‌کنندگان رسانه‌های دیداری چه گذشت؟

رونمایی از «دیداری نو»

مراسم رونمایی از مجله کانون تهیه‌کنندگان رسانه‌های دیداری با حضور جمعی از تهیه‌کنندگان برگزار شد. نشست تهیه‌کنندگان کانون رسانه‌های دیداری دوشنبه شب هشتم خرداد با حضور جمعی از تهیه‌کنندگان، مجریان و مدیران در موزه فرش برگزار شد. رضا رفیع، پیمان یوسفی، محمود گبرلو، مجید قتاد، مهدی فرجی، امیرحسین خرمشلمی، حسین طاهر، سعید مقیسه، فرشید شکیبا، جواد قارایی، مریم جلالی، ایمان شمسایی، مجتبی احمدی، الهام حاتم، علی کریمی‌فیروزچایی نماینده هیات رئیسه مجلس، مجتبی رشوند، مسلم آقاچان‌زاده، احسان ارغوانی و محمود محمودی از جمله میهمانان این مراسم بودند. در این آیین هر یک از اعضا نکاتی را نسبت به فضای کاری مطرح کردند. همچنین گلایه‌هایی هم نسبت به کار در تلویزیون مطرح شد. در ابتدا مریم جلالی که مجله الکترونیکی «دیداری نو» با مدیر مسئولی او رونمایی شد، در سخنانی بیان کرد: زمانه امروز ما روزگار تولید محتوای و هر کس تولیدکننده باشد می‌ماند و محتوایی که صرفاً مصرف‌کننده باشد، از قافله تولید روایت عقب می‌ماند و مرداب می‌شود.

وی درباره مجله «دیداری نو» اظهار کرد: تلاش همه ما در راهاندازی این مجله این بوده که نظرات اهالی کانون تهیه‌کنندگان را جمع کنیم، مخصوصاً نظرات پیشکسوتان این حوزه را تا تجربه‌هایی عمیق به محتوای متنی، صوتی و تصویری تبدیل شود. سعید مقیسه، رئیس ساترا نیز در سخنانی گفت: در مجوزهایی که می‌دهیم ۳ مجوز اصلی وجود دارد؛ یک مجوز رسانه برای کسی که می‌خواهد «وی‌اودی» راهاندازی کند، سپس مجوز طرح و فیلمنامه و مجوز انتشار آخرین مرحله است. طرح و ایده را از فرد می‌گیریم و بعد مجوز تولید را به تهیه‌کننده و مجوز انتشار را به رسانه و سرویس می‌دهیم. این تغییر فرآیندی است که در ساترا رخ داده است. وی در ادامه درباره این کانون بیان کرد: امیدواریم این نهایی که امروز بارگذاری می‌شود، به شکوفایی برسد. فضای مجازی ناگهان فرصت‌های متعدد و بیشماری برای رسانه‌های دنیا ایجاد کرده است. محمود گبرلو، مجری و منتقد سینما هم در سخنانی از مطالبه خود نسبت به باز بودن اختیارات در صداوسیما سخن گفت.

در دهمین برنامه «صمیمانه» مطرح شد

نقش ساترا در حمایت از کسب‌وکارهای نوپا

مدیرعامل سکوی «سانداستپ» در برنامه «صمیمانه» تأکید کرد: نهادی مانند ساترا می‌تواند در موارد مختلف برای ما که به نوعی کسب‌وکارهای نوپا هستیم، کمک‌کننده باشد. دهمین برنامه «صمیمانه» با حضور مه‌ران رنجی، مدیر سکوی «سانداستپ» و محمدمهدی مومنی‌ها، مدیر کل توسعه شبکه تنظیم‌گری اجتماعی ساترا برگزار شد. رنجی در ابتدای برنامه درباره خصوصیات سکوی «سانداستپ» بیان کرد: این سکو بزرگ‌ترین پایگاه افکت صوتی و سامانه سفارش هوشمند گویندگی در ایران است؛ در زمینه افکت صوتی نخستین بانک اطلاعاتی در این زمینه هستیم تا جایی که ۳۱۲ هزار افکت صدا را به‌صورت دسته‌بندی و طبقه‌بندی‌شده در اختیار مصرف‌کنندگانی که به‌طور تخصصی به این افکت‌ها نیاز دارند، قرار داده‌ایم. وی ادامه داد: هم‌اکنون بالغ بر ۲۰۷ هزار کاربر فعال داریم و از استقبال خوبی در این حوزه برخوردار شده‌ایم. همچنین در زمینه سفارش گویندگی هم دارای سامانه هوشمندی هستیم که بسیار دقیق در این حوزه فعالیت می‌کند و بازتاب‌های بسیار خوبی را از آن دریافت کرده‌ایم.

مدیرعامل سکوی «سانداستپ» در برنامه «صمیمانه» تأکید کرد: نهادی مانند ساترا می‌تواند در موارد مختلف برای ما که به نوعی کسب‌وکارهای نوپا هستیم، کمک‌کننده باشد. دهمین برنامه «صمیمانه» با حضور مه‌ران رنجی، مدیر سکوی «سانداستپ» و محمدمهدی مومنی‌ها، مدیر کل توسعه شبکه تنظیم‌گری اجتماعی ساترا برگزار شد. رنجی در ابتدای برنامه درباره خصوصیات سکوی «سانداستپ» بیان کرد: این سکو بزرگ‌ترین پایگاه افکت صوتی و سامانه سفارش هوشمند گویندگی در ایران است؛ در زمینه افکت صوتی نخستین بانک اطلاعاتی در این زمینه هستیم تا جایی که ۳۱۲ هزار افکت صدا را به‌صورت دسته‌بندی و طبقه‌بندی‌شده در اختیار مصرف‌کنندگانی که به‌طور تخصصی به این افکت‌ها نیاز دارند، قرار داده‌ایم. وی ادامه داد: هم‌اکنون بالغ بر ۲۰۷ هزار کاربر فعال داریم و از استقبال خوبی در این حوزه برخوردار شده‌ایم. همچنین در زمینه سفارش گویندگی هم دارای سامانه هوشمندی هستیم که بسیار دقیق در این حوزه فعالیت می‌کند و بازتاب‌های بسیار خوبی را از آن دریافت کرده‌ایم.

استعمار در سینمای غرب

کمپانی بریتانیایی و استعماری «سینماتوگراف» تولید فیلم را سال ۱۹۰۸ آغاز کرد و تعدادی فیلم در مناطق استعماری تولید کرد. هیات سانسور کننده فیلم بریتانیا - که سال ۱۹۱۲ تأسیس شد - تضمین می‌کرد از مسائل جنجال‌آمیز اجتناب شود و تنها احساسات امپراتوری سالم، همان‌طور که نخست‌وزیر سلطنت در سال ۱۹۲۶ گفت، در ۳ هزار سینمای فعال در بریتانیا در اواخر دهه ۱۹۲۰ اکران شود. تا سال ۱۹۲۹ بیش از ۸۰ درصد فیلم‌های بلند جهان در هالیوود (کالیفرنیا) تهیه می‌شد. ایالات متحده به‌رغم گسترش خود در سراسر غرب فراقاره‌ای، تصرف سرزمین‌های بومی آمریکا و برخی استان‌های مکزیک و ماجراجویی‌های اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم در تصرفات خارج از کشور در هاوایی و کوبا، مدت‌ها خود را یک کشور ضدامپریالیستی می‌دانست. فیلمسازان آمریکایی و طاهر تماشگران آمریکایی به هیچ «امپراتوری» آمریکایی غیر از «غرب وحشی» و گاوچران‌ها و سرخپوستان علاقه نداشتند. دهه ۱۹۳۰ به دوران طلایی استعمار بریتانیا در هالیوود و کلاسیک اکشن ماجراجویی دیدنی تبدیل شد. دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ شاهد موج جدیدی بود از آنچه در فیلم‌ها معمولاً داستان‌های غنی و پیچیده استعماری نامیده می‌شود. مضامین استعماری در بسیاری از فیلم‌های جهان سوم ظاهر شده‌اند؛ اگرچه شاید شگفت‌آور، این موضوع هرگز غالب نبوده است.

برادران وارنر پیوسته، ظاهراً از پهنه لو موکو الهام گرفته بود که شخصیت خود را با عنوان «په به لو پپو» خلق کرده، شخصیتی که به شکلی بدبین بود.

- سهم فرانسوی‌ها از سینمای استعماری

منتقدان فرانسوی مدام فیلمسازان فرانسوی را به خاطر توجهشان به واقعیت‌ها ستایش می‌کردند؛ شبیه منتقدان هنری قرن نوزدهم که نقاشی‌های آفریقای شمالی هنرمند فرانسوی اوژن دلاکروا (۱۷۹۸ تا ۱۸۶۳) را به دلیل اصالت و شفافیت آنها ستایش می‌کردند. منتقدان فیلم فرانسوی البته به فیلم‌های «لژیون خارجی فرانسه» آمریکایی و انگلیسی آن دوره واکنش نشان دادند، مانند «شیخ» (کارگردان: جورج ملفورد، ۱۹۲۱)، «پسر شیخ» (کارگردان: جورج فیترز موریس، ۱۹۲۶)، «اسباهیجا و Beau Geste» (بو زست: کارگردان: هربرت برنون، ۱۹۲۶) و بازسازی ۱۹۳۹ اثر ویلیام ولمن). با این حال فیلمسازان فرانسوی سهم خود را از داستان‌های ماجراجویی استعماری ساختند که ایده امپراتوری را تقویت کرده و لژیون خارجی را با نماد «خط سفید نازک» ذراع از نمون در برابر اعراب، به شکلی آرمانی تبدیل می‌کرد. دیوید هنری اسلاوین ۵۰ فیلم از این دست را در دهه‌های ۱۹۲۰ و ۱۹۳۰ در آفریقای شمالی برمی‌شمارد که امتیازات نژادی کارکنان اروپایی را مشروع می‌داند، توجه را از استعمار آنها منحرف می‌کند و به انگیزه‌های همبستگی با زنان و جامعه استعمارگر معطوف می‌کند.

- تأسیس نهاد سانسور در سینمای بریتانیا از ۱۱۱ سال پیش

بریتانیایی‌ها با شعار امپراتوری‌ای که خورشید هرگز در آن غروب نمی‌کرد، موضوعات و داستان‌های استعماری بی‌شماری داشتند که مضامینی را برای فیلم‌های بلند محبوب از قبل از جنگ نخست جهانی (۱۹۱۴ تا ۱۹۱۸) تا دهه ۱۹۵۰ فراهم می‌کردند.

- ۱۹۰۰: شروع مضامین استعماری در سینمای غرب

استعمار در فیلم‌های سینمایی در طلوع صنعت سینما در اواخر دهه ۱۹۰۰ آغاز شد. پنج‌پو دویمین حلقه فیلم درباره مستعمره فرانسوی آنام (مرکز ویتنام) در هند و چین توسط «گابریل ویره» (۱۸۷۱ تا ۱۹۳۶)، یکی از همکاران «برادران لومیر» (گوستا (۱۸۶۲ تا ۱۹۵۴) و لویی ژان (۱۸۶۴ تا ۱۹۴۸) لومیر) (مخترعان سینما در اروپا) در سال ۱۸۹۷ ساخته شد. این فیلم کوتاه با عنوان *Enfants annamites rasant le pagode des dames*، (بچه‌های یتیم که جلوی بتکده اعانه می‌گیرند) ۲ زن فرانسوی را نشان می‌دهد که به گروهی از کودکان ویتنامی پول می‌دهند که برای هر سکه تقلا می‌کنند و می‌جنگند.

- برجسته‌سازی بربرها با هدف مقایسه و نفوذ استعماری

تنها بخش کوچکی از فیلم‌های فرانسوی ساخته شده در دهه‌های ۱۹۲۰ و ۱۹۳۰ از نظر موضوعی استعماری یا اگزوتیک ساخته شده‌اند. فیلم‌های فرانسوی - مراکتی دهه ۱۹۲۰ به آداب و رسوم محلی بربر احترام می‌گذاشتند و بهترین فیلم‌های فرانسوی «استعماری» آن دوران، «Le Sang d'Allah» (خون خدا، کارگردان: لوئیز مورات، ۱۹۲۲)، «ینو (کارگردان: ژان بنوا لسوی (۱۹۳۴)» و «Pépé le Moko» (په به لو موکو) کارگردان: جولین دوویو، ۱۹۲۷) بازنمایی‌های واقع‌بینانه و قوم‌نگارانه‌ای از شمال آفریقا ارائه کردند. فیلم جنایی *Le Moko Pipé* (په به لو موکو) در آمریکا محبوب بود. این فیلم توسط *هالیوود* به عنوان الجزایر بازسازی شد (کارگردان: جان کرامول، ۱۹۳۸). این فیلم‌ها به موفقیت «کارابلانکا» (۱۹۴۲) ساخته معروف «مایکل کورتیز» با بازی «همفری بوگارد» کمک کردند. کاریکاتورست آمریکایی، جاک جونز (۱۹۱۲ تا ۲۰۰۲) که سال ۱۹۳۸ به

هادی مؤمنیان: روزنامه‌نگار و پژوهشگر معروف آمریکایی در کتاب «جنگ سرد فرهنگی: سازمان سیا در عرصه فرهنگ و هنر» می‌نویسد: «کورتلیوس وندریلیت ویتنی (از کارشناسان ارشد سازمان سیا و از تهیه‌کنندگان مشهور) اظهار داشت برای آنچه باید به عنوان یکسری فیلم آمریکایی با ایده جنگ صلیبی برای آزادی تهیه کنم، قصد دارم ویژگی‌های آمریکا را در مردم نشان دهم تا مخاطبان ما در سراسر جهان تحت تأثیر این ویژگی‌ها قرار بگیرند و آن رفتارها را به‌صورت به‌آزادی بینگارند». وی می‌نویسد: «قرار بود در این فیلم‌ها علاوه بر تبلیغ جنگ صلیبی برای آزادی، با بیان الزامات آمریکادوستی، وظیفه‌شناسی، عکس‌العمل در برابر دستور، برتری مرد قهرمان (یک اسطوره آمریکایی) ارج نهاده شود». ۲۳ آوریل ۱۹۵۳، «سیسیل دومیل» (فیلمساز مشهور) به عنوان مشاور مخصوص دولت در سینمای هالیوود منصوب شد و سازمانی به نام MPS برای ارتقای توزیع آثار مطلوب نظر پنتاگون و سیا به وجود آورد که با امکانات ۱۳۵ پست خدماتی در ۸۷ کشور جهان، شبکه توزیع عظیمی برای فیلم و سینمای آمریکا ایجاد کرد». دکتر حسن رحیم‌پورآزغدی، عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی درباره سینمای غرب می‌گوید: کسانی که به‌اسم سرگرمی اثر خلق می‌کنند صرفاً دنبال سرگرمی نیستند بلکه به دنبال القای یک تفکر به مخاطبان خود هستند. ۲۵ درصد درآمد تولید ناخالص آمریکا برای افکار عمومی است؛ اسم از خلق داستان و تولید فیلم، آنچه سینمای غرب به دنبال آن است، تحقیر واقعیت برای ترساندن مردم است که با اهداف خاصی دنبال می‌شود.

- رویارویی‌های استعماری بین اروپایی‌ها و غیراروپایی‌ها

پس از جنگ دوم جهانی (۱۹۳۹ تا ۱۹۴۵) بویژه در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰، فیلمسازان غربی به تصویر کشیدن برخوردهای استعماری به روش‌های پیچیده‌تر و ظریف‌تر را آغاز کردند. در دهه اول قرن بیست‌ویکم، نظر سینما در سرتاسر جهان، هم از منظر فیلمسازان و هم از دید مخاطبان، به مضامین استعمار غرب بویژه مسائل و مشکلات دشوار ناشی از رویارویی‌های استعماری بین اروپایی‌ها و غیراروپایی‌ها جلب شد.